

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 26.

Løverdagen den 26de Juni 1858.

2den Marg.

Indhold.

Bandets og de vandede Fødemidlers skadelige Indflydelse paa Husdyrene. — Gjøbningsmidlerne. — Inden- og udenlandste Efterretninger.

Bandets og de vandede Fødemidlers skadelige Indflydelse paa Husdyrene.

Nedenstaaende Artikel af E. Jamet, taget af Journal d'agric. prat., anbefales Landsmænds særdeles Opmærksomhed.

En Hestefyndig har med Rette sagt: Sings-
sten og Koppen skabe Sølet, Opdrætteren
skabe Zesten. Dette gjælder ligesaa meget
Dvægpdrætteren: forjæves vil han vælge de
forirligste Tillægsdyr, Tillæget vil dog aldrig
naae samme Trin som dets Forjængere, dersom
Sundhedsplejen og en passende Ernæring ikke
hjælpe til at udvikle de Egenstaber, hvortil Spi-
ren er nedlagt.

De samme Betingelser udfordres, for at de
vorne Dyrs Forpleining og Fødning kunne være
fordelagtige; det er Landmandens Interesse, at
Dyret forbrøder den størst mulige Mængde af Næ-
ringsmidlerne i Foderet, for at give den størst
mulige Mængde Melk, Muskelkraft eller Kjød
og Fedt.

Forbrødselssens af Fødemidlerne staaer i Forhold
til Forbrødselsorganernes Styrke, dersom disse
ere slappede af altfor vandede Fødemidler eller
af for megen Drifke, er der aabenbart et Tab,
thi Dyret ombanner da kun en ringe Del af sin
Føde til nyttige Producter. Dyrene drifke kun
af Torst; i denne Henseende er deres Instinct
en sikker Vejleder, men den skjodesløse Nøgter
tvinger dem til at tage mere Vand til sig, end
det er nyttigt for en god Forbrødselse, ved at blande
Sager deri, som de ynde, og som friste dem til
at drifke mere, end de behøve.

Mangfoldige Jagttagelser have vist mig, at
denne Feil begaaes af en meget stor Mængde
Kreaturholdere.

Meget melkgeivende Kjøer ernære altid deres
Kalve slet som Folge af, at Kalvene optage en
stor Mængde Melk, som indeholder faa Nærings-

stoffer, og selv disse Stoffer blive kun ufuldstæn-
digt forbrødede, da de ere indhyllede i en vandet
Bælske, som svækker Forbrødselsorganerne. Dyret
fylbes, men det ernæres ikke: det holder sig ma-
gert, dets Muskel komme aldrig til fuldstændig
Udvikling, og det bliver ikke stiftet til at fedes, da
dets hele Form forværres fra Pattetiden af.

Dette hidrører fra, at Raven og Tarmene
udvide sig under Tryk af Fødens Masse; de
indtage et uforholdsmæssigt Omfang og trænge
Lungerne tilbage; idet Vandedrøtsorganerne hin-
dres i at udvide sig, og Ribbenene bøje sig un-
der Indvoldenes Vægt, kan Brystkassen ikke ud-
vikle sig, og Brystet bliver for bestandig snevert.

Opdrætterne notes ikke med i uforholdsmæs-
sig Grad at forhøje Melkeaffødsningen hos
Kjøer, der ernæres med vandede Fødemidler og
rigelig Drifke, som disse Dyr ere noble til helt
at fortære, for at faae nogle Fingerfulde Meel;
naar Kalven føler Trang til at æde, give de den
Meel, som ogsaa er udrørt i en Masse Vand.
Under en saadan Behandling bliver Bugen som
en Tromme, og Brystet indsnævers; men desuden
fortæres Fødemidlerne med Tab, da det unge
Dyr kun kan forbrøde en Del af sin Kost. Det
behøves ikke at tilføie, at en Dre, der opfødes
paa denne Maade, altid har en mangelfuld Krop-
bygning.

Fedekalve erholde blot Melk, men de dygtigste
Kalvefedere see mere paa Bestaffenheden end paa
Mængden; deres Dyr ere mere fine i Kjødet.
Dersom Kjøerne, der give Die, drifke til Over-
flod, gaaer Kalvenes Fødning langsommere fremad
og forsinkes ofte af Slappelse i Forbrødsels-
organerne.

Gode Opdrættere give deres Kalve kogt eller
skraaet Korn og byde dem kun rent Vand til
Drifke. Dersom Koen er en god Melkekø, drif-
ker Kalven ikke. Jeg har seet 4 Maaneders
Kalve, som aldrig havde druffet uden ved Fød-
selen af Moderens Mælk, skjønt de aade Hø og
Bønner; deres Kropbygning var fortrinlig.

Det forisener ogsaa at nævnes, at Dvæg,
der er opfød på denne Maade, altid drifker
mindre end andet Dvæg og drager meget bedre
Nytt af sin Føde.

Naar man vil tillægge fortrinlige Dyr, maa
man aldrig anspore Tillæget til at drifke i Patte-
tiden, og Modrene bør kun faae smaa Portioner
vandede Fødemidler, eller idetmindste maa man

iagttage de Forsigtighedsregler, som jeg strax skal angive med Hensyn til de vorne Dyrs Pleie.

Jeg har altid bemærket, at Kalbene i Besyndelsen af Foraaret lide af Diarrhoe; dette hidrører fra den Føde, som Køerne faae; paa denne Tid er Foderet meget vandholdigt; man kan bøde herpaa ved at blande det friske Foder med tørt Foder.

Jeg kommer nu til Forpleiningen af de vorne Kreaturer. De gode Opdrættere i det vestlige Frankrig have hele Aaret igjennem grønt Foder til Kreaturerne, Foderurter til Støt eller Afgræsning om Sommeren, Rodfrugter og Raal om Vinteren. Denne Behandling er visselig at foretrække for den gamle, som bestod i at hindre Dvæget i at forgaae af Sult i de 6 Maaned og saa godt som muligt at bringe det paa Benene i den øvrige Del af Aaret. Man kan let indsee, at Dvæget ikke kunde forbedres under en saadan Behandling, thi man lod det udholde en lang Faste, som paafulgtes af en altfor flot Fodring.

Verelbruget har heldigvis gjort en Forandring hert; nutildbogs ernære de duelige Landmænd deres Kreaturer godt hele Aaret om, de have stadig grønt Foder til deres Disposition. Kreaturerne behandles derfor ogsaa betydeligt bedre; men i Almindelighed drage Landmændene ikke den Nytte af deres Foder, som de kunde have: de vide ikke paa rette Maade at fordele Foder og Drifte. Dette er meget vigtigere, end man troer; jeg har seet Besætninger af samme Race, som fik lige kraftig og rigelig Næring, og dog var der en kjendelig Forskjel mellem Besætningernes Huld.

Hos Landmænd, hvor Raal og Rodfrugter udgjøre en væsentlig Del af Dvægets Ernæring, er Vinterfodringen denne:

Om Morgenhen begynder man med et Foder Eng- eller Markhø *); naar dette Foder er for-tæret, slaaes Dvæget ud for at vandes; man benytter sig af dets korte Graværelse til at fordele Køerne.

Dette er en dobbelt Feil, som undertiden medfører de føleligste Ulemper.

1. Dvæget er meget begjærligt efter Køer, det veed, at det vil finde dem i Krybben, naar det kommer tilbage fra Vandingen; de fare da, naar de have tilfredsstillet deres Tørst, tilbage

*) Eng- og Markhø have ikke samme kemiske Sammensætning og folgellig heller ikke samme nærende Egne: Enghøet indeholder alle de bloddannende Stoffer, medens Markhøet (Kløver og Lucerne) mangler de phosphorsure Salte; det er derfor nødvendigt at opfodre dem stiftvis. I Almindelighed lader Landmanden Dvæget først æde alt Markhø og derefter Enghøet; ved denne Fremgangsmaade trodser han Reglerne for en god Sundhedspleie. Halm kan erstatte Enghø, naar dette slipper op; Dyrene æde det meget godt, fordi deres Instinct leder dem til at erstatte det manglende i deres Føde. Jeg har seet Arbeidsheste, som aade begjærligt deres Strøelse, der bestod af halvfordæret Halm, fordi deres Føde bestod ubelukkende af tør Kløver. Havre vilde naturligvis være et endnu bedre Foder end Hø eller Halm; men ligesaa vist er det, at Dyrenes Blod fortyndes, naar man giver dem ubelukkende Kløver- eller Lucernehø.

til Stalden og komme dertil sædvanlig i Galop. I dette Tilfælde ere de meget udsatte for at falde, naar Gaardspladsen er fugtig eller belagt med Is; for de drægtige Køer er dette en Fare, som gjentager sig flere Gange om Dagen. Men det er ikke nok hermed; om Døren ogsaa er nok saa bred, klemme Køerne hverandre mod Dør-siderne, for desto hurtigere at komme til deres Foder, som de længes efter, og Fosteret dræbes da undertiden derved. Naar dertil kommer den pludselige Afkøling af de indre Organer ved den hurtige Slugning af Køerne, efter at have drukket iskoldt Vand, kan man ikke undres over de hyppige Ulykker. I Reglen hidrøre de Aborter, der indtræffe om Vinteren, alene fra denne Grund, og det er kun mærkeligt, at de ikke ere hyppigere.

2. Hvorfor vander man Dyrene efter en Gist tort Foder? Er det, for at tvinge dem til at drikke over Maade? Man frister herved kun Dyret til at indtage mere Vand, end der er nyttigt for en god Fordøielse. Herved handler Landmanden mod sin egen Interesse, thi naar Vandet er fremherskende, fordoies Næringsmidlerne mindre fuldstændigt, og han lider da et Tab i Netto-Udbyttet af sit Foder. For Dvæget tilvands efter en Gist Raal eller Køer; dersom det drikker lidet eller intet (dette hændes meget ofte, naar Grøn-foderet er meget rigeligt), saa tørster det ogsaa kun lidet eller slet ikke.

Runkelkøer indeholde næsten 84 pCt. Vand; dersom man giver et Dyr 40 Pbd. (c. 2 Skpr.) Køer, er det desamme, som om det tog til sig 16 Potter Vand; der gives vorne Dyr, som ikke drikke mere Vand, naar de alene leve paa tørt Foder. Det er derfor en Feil ikke at vande Dvæget efter et Grøntfoder, fordi det alene kan vælge det rette Forhold. I denne Henseende slaaer Dyrenes Instinct over de bygtigste Landsmænds Kløgt.

Strax naar Køerne ere optagne, ere de mest vandholdige; dersom der paa den Tid fodres stærkt hermed, vil Dyret ikke drikke eller ialt Fald kun indtage den ringe Mængde, det behøver. Senere naar Køerne have tabt en Del af deres Vegetationsvædse, vil Dvæget drikke lidt mere; men i alt Fald vil det selv bedst kunne passe, hvor meget Vand det behøver i Tilgigt til Foderet.

I Februar Maaned besaa jeg 2 Besætninger, som fodredes efter de 2 Systemer. Paa det ene Sted (den gamle Fremgangsmaade) fik Køerne 80 Pbd. Runkelkøer om Dagen, og Landmanden undrede sig over, at de afmagredes paa et saadant Foder; han havde lidt efter lidt forøget det. Manden tilskrev Kreaturerens slette Tilstand Vandet i Parken, som han sagde, trængte til at renses; han vidste ikke, at Dvæget ikke behøvede at vandes, da det fandt over 30 Potter Vand i sin Gist Runkelkøer.

Paa den anden Gaard, hvor Manden efter mit Raad har vandet sin Besætning efter Køer-foderet, ere Køerne i den bedste Stand; de unge Dyr have en glindsende Hud og et livligt Væ, Bugen er ikke udsaaende, Brystet er blevet videre, og Mufflerne ere vel udviklede.

Dette minder mig om en fuldblods Kals, som jeg solgte 6 Maaneder gammel ved det første Dyrskue *) i Chateau-Gontier (Mayenne) den 29de August 1855. Det unge Dyr var opfødt i en Bor **) med sin Moder og havde aldrig drukket andet end sin Moders Melk, skjønt det havde fortæret en Del Hø og skraaet Byg. Det var meget varmt paa Udstillingsdagen, og man bød det Vand, men det vidste ikke, hvorledes det skulde bære sig ad for at slukke Tørsten; tilsidt gav det sig til at lakte som en Hund. Denne Kals havde aldrig været syg; den var udmærket bygget; Bugen havde forholdsvis udviklet sig mindre end Brystet.

Tillægget bør faa skraaet Korn i tør Tilstand eller kun lidet vædet; man stiller til dets Raadighed et Kar med rent Vand, for ikke at anspore det til at drikke; det drikker da kun for at slukke Tørsten.

Efter den almindelige Mening staaer et Dyr sig bedst, naar det drikker meget. Grunden til, at denne Vildfarelse har faaet Indgang hos Landmændene, er denne:

Om Foraaret er Græsset i sin første Voreperiode, det er endnu ikke tilstrækkeligt paavirket af Solen, men indeholder meget Vand; desuden vædes det ofte af Regnen. I denne Tilstand forvolder det tyndt Liv hos Dvæget, som ved den pludselige Overgang fra tørt til grønt Foder bliver voldsomt renset og herved svækket, istedetfor at tillage i Gulb. Paa denne Tid drikker Dvæget ikke, og Landmanden mener, at dette er Grunden til dets Ildebefindende. Sagen er, at det drikker altfor meget.

Længere hen nærmer Græsset sig til Modenhed; det indeholder flere Næringsbestanddele, Solen har frataget det en stor Del af Vegetationsvandet, som var i Overmaal tilstede om Foraaret. Saa drikker Dvæget med Begjærlighed, hvortil det anspores af 2 Grunde: det gjenopretter det Tab, som foranlebiges ved Aandedrættet, og Foderet indeholder ikke længere Vandbestanddele nok for Fordoielsen.

Af disse overfladisk laagtagne Kjendsgjerninger udbrager man den Slutning, at Dvægets gode Stand kommer af den Mængde Vand, det drikker.

Vi skulle nu see, om den samme Behandling vilde være til Fordel for Smør- og Ostefabrikationen.

Grundbestanddelene i Smør og Ost findes i Foderets opløselige Stoffer; jo mere Koen kan fordøje af disse Stoffer, desto mere Ost og Smør vil den frembringe; det behøves da ikke at give den Vand i Overmaal, thi dette vil ikke forøge det nyttige Product. Ivertimod vil med den samme Mængde Næring Udbyttet blive mindre, dersom Dyret drikker meget, fordi Fordoielsen da er mindre fuldstændig. Naar Køerne drikke lidt,

ville de rigtignok give mindre Melk, men Smør- og Ostefabrikationen vil visselig blive større.

De Dvægholdere, som sælge Melken, ville vel vogte sig for at følge mine Raad; for dem ere Køerne Maskiner, hvoraf de ville have saa megen Melk som muligt, uden at spørge om dens Godhed. Det gavne dem ogsaa lidet, fordi den tynde Melk ikke sælges mindre dyrt end den fede. Melkehandlerne ville derfor gjøre Alt for at vække Køernes Tørst, for at erholde det største Udbytte i Masse. Sagen er kun, at de komme Vandet i Melken for Malkningen istedetfor bag-ester, og om deres Samvittighed ogsaa er rolig, ere Forbrugerne derfor ikke bedre tjente.

Jeg kommer nu til Fødningen.

Der gives intet skadeligere for Fødningen end for megen Drifke; dersom man væder det skraaede Korn for meget, tager man med den ene Haand, hvad man giver med den anden, thi det medfører, som sagt, Slappelse i Mave og Indvolde, og Næringsstofferne gaar derved for en stor Del ubenyttede bort. Efterhaanden som Fødningen skrider fremad, tabe Fordoielsesorganerne i Styrke paa Grund af Ansamlingen af Fedt i Cellevævet, der behøver ikke at komme nogen anden Anledning til Svækkelse til. Man bør altid overlade Dyrene til deres Instinkt og kun give dem rent Vand, for ikke at friste dem til at drikke.

De vandede Fødemidler ere ligeledes ufor- delagtige for Fødningen: ved almindeligt Slagte-qvæg sporer man kun ringe Skade deraf; men naar Talen er om Dyr, der skulle concurrere ved Dyrskuer, hvis Fødning drives særdeles vidt, seer man snart, hvor skadelige de ere. Jeg skal her støtte mig til følgende Kjendsgjerning: En Landmand, der var bleven kaldet til Bestyrelsen af en Agerdyrkningskole, havde anmodet mig om at have Tilsyn med Fødningen af 3 Stude, som han forberedede til Dyrskuet i Poissy, og i den Henseende at give Avlsbestyreren fornøden Underretning. Jeg blev ikke lidet forundret, da jeg engang kom og fandt Dyrene meget mindre faste i Kjødet end ved mit foregaaende Besøg, 3 Uger tidligere. Jeg spurgte om Grunden, men Bestyreren kunde ikke sige mig den; men ved Synet af et Trug fuldt af Tykmelk, indsaar jeg strax Grunden. Uden at vide det, gav Bestyreren Studene ind at føre af paa. Jeg havde den største Umag med at faa dette Menneffe til at forslaa, at den afpresede Ost var et udmærket Næringsmiddel, men at Ballen forstyrrede Fordoielsen hos hans Kreaturer og hindrede Fødningen.

Jeg skal ved denne Leilighed bemærke, at sammenløben Melk, hvoraf man har borttaget Vandet, er et udmærket Næringsmiddel for alle Husdyr: Ungkvæg og Føler, Dvæg og Heste. Det er en meget nærende og tillige meget forfriskende Føde; jeg kjender intet Bedre for Dyr, der have været syge, eller til at gjengive udmagrede Dyr deres Kræfter.

De skadelige følger af for megen Driften og vandet Næring gjælde ligesaa fuldt for de andre Husdyr, hvorpaa jeg skal anføre nogle Exempler.

*) La Societé agricole de l'Ouest holder aarlig den 29de August Udstilling og Salg af Korthornskvæg, som foregaar under Tilsyn af Selskabet til Sikkerhed for Køerne.

**) En større Baas, hvortil Dyret gaar løst.

I 1849 kom jeg paa en Gaard, hvor jeg saa Svinene blive fodrede med Straaet Byg, der var stærkt udrørt i Vand; Svinene stak forgjæves Trynen i den flydende Masse, for at opsamle deres Føde; de maatte slugte det hele, for at faa alt Kornet. Disse Dyr vare meget tykmaavede, saa at Bugen næsten stæbte paa Jorden. Paa min Foreskilling forandredes Fodringen, og man lovede kun at sætte saa meget Vand til Melet, at dette blev til Grød. Svinene fik Adgang til en Blanding, dersom de trængte til at drikke. Da jeg en Maaned efter kom tilbage, tog Konen, der passede Svinene, imod mig med de Ord: „Na, hvor jeg var tosset! Melet er knapt vaadt, og Svinene ville dog ikke drikke; jeg lod dem allsaa faa allfor meget Vand!“

Disse behandles Svinene, førend de sættes ind at fedes, saaledes: Deres Kost bestaar i en stor Mængde Vand, hvortil der kommer lidt sammenloben Mælk, nogle Fingfulde Meel og lidt Grønt. Mange Gange har jeg gjort den Bemærkning, at der var for meget Vand; Svaret er bestandig det samme: „Vi have ikke Føde nok; naar man ikke satte Vand til, kunde den ikke fylde Bugen ud,“ og man fylder Svinenes Bug, hvorved man forhindrer dem i at fordoie den ringe Mængde Næring, man giver dem! — Endnu et andet Exempel!

I Marts Maaned 1856 besørgede jeg til Bretagne 3 S-llgers Grise af Ny-Leicester-racen, 2 Naaner og 1 Purkegris. Eieren, som havde bestilt dem, anbragte et Par af dem paa en Nabogaard og bestemte dem til Tillæg; den tredje beholdt han til et Fødningsforsøg. Jeg kom derhen igjen i August Maaned samme Aar og blev ganske forbauset over den Indsydelse, som Overmaal af Vand kan have paa et Dyrs Udvikling. Grisen, der var bleven paa Gaarden, havde fortæret alt Opvasservand fra Huset, og skjønt man havde givet det Straa, var det dog yderst magert. Hoved og Tryne vare i en utrolig Grad forlængede; Bugen var overordentlig udsvulmet, og Bryttet var saa snevert som muligt. Jeg havde aldrig seet et Dyr saa fuldstændig vanstabt ved slet Behandling.

Purken og Naanen paa den anden Gaard havde kun druffet rent Vand, forsaavidt de havde druffet; deres Føde bestod i den første Tid af lidt Boghvedemeel, og senere af Meel og Grønt. Man kan ikke tænke sig, hvor forskellige Formerne vare mellem disse 3 Dyr, der vare af samme Fødsel; dersom jeg ikke havde vidst det for aldeles sikkert, havde jeg ikke kunnet troet, at de horte til samme Race, saa smukt vare Tillægdyrene byggede.

Dette kan give Svineholdere en Foreskilling om Opvasservandets Næringsværdi.

Jeg skal nu nævne et Exempel, hentet fra Hesten; jeg kunde omtale Tusinder af Exempler, som vilde bekræfte alt det Foregaaende, men jeg skal indskrænke mig til denne ene Bemærkning.

For en Snæs Aar siden spiste jeg en Dag til Middag hos en Mand paa hans Landsted, hvor han havde en Følhoppe gaende med sit

Føl paa en lille Eng, der dog ikke var stor nok til at føde dem, saa at Hoppen tillige maatte fodres paa Stalden. I Stalden fik jeg at see i Krybben et Trug, fuldt af Vand, hvori der var rørt en Del Bygmel. Manden troede ikke, at hans Hest kunde blive bedre behandlet; jeg sagde ham forgjæves, at ingen af Dyrene kunde taale en saadan Kost; Staldkarlen, som ansaa sig selv for meget klogtig, blev ved at fodre Dyret paa samme Maade. Da Føllet blev ældre, gav det sig til at drikke med Moderen, 6 Maaned efter var det blindt, og Hoppen stakaandet.

Jeg vil ikke sige, at denne Behandling altid medfører det samme Udfald; men jeg troer, at den aldrig kan give et godt Resultat.

Meeldrikke, som slet ikke passer for Dvæg, er endnu forkasteligere til Heste. Lad en Hest løbe, efter at have taget en Del Lyndt til sig, og man vil da see, hvor snart den vil tabe Betret!

Mine personlige Erfaringer, de mangfoldige Jagtagelser, som jeg har indsamlet hist og her, have vist mig, hvor skadelige de vandede Fødemidler og Overmaal af Vand ere for Dyrenes Opdræt, Forpleining og Fødning. Jeg er aldeles overbevist om, at den Fodringsmaade, der sædvanlig følges, berøver Forbrugerne Millioner Pund Smør, Ost og Kjød.

(Dansk Ugestrift for Landmænd.)

Gjødningsmidlerne.

(Fortættelse fra No. 25.)

Den Mængde Kompostmasse, der skal anvendes, maa bestemmes med Hensyn hertil. Man maa her ikke lade sig vildlede af den vieldige Virkning; de 2 Læs Kompost ville uægtelig i mange Tilfælde, især for den førstfølgende Frugt, udøve en langt større Virkning, end det til dens Tilberedning anvendte Læs ublandt Gjødning vilde kunne, men dette har sin Aarsag deri, at der i den første indeholdes en større Kvantitet af disponible Næringsmidler, og at deres Nyttewirkning formedelst den fuldstændigere Fordeling vtrer sig hurtigere og forsaavidt ledsages af ringere Tab.

Benyttelsen af kulsur Kalk eller Mergel til Kompostberedning kan ikke ubetinget anbefales. Man har vel søgt at forklare den derved opnaaede gunstige Virkning saaledes at Ammoniakten skulde omdannes til Saltpetersyre og paa den Maade faskholdes; men det er endnu aldeles ikke bestemt udfundet, hvorvidt Saltpetersyredannelsen under saadanne Omstændigheder strider frem. Den større Virkning, som man har iagttaget ved Anvendelsen af Kalk til Kompostberedningen, beror simpelthen derpaa, at Kalken i høi Grad beforder Gjøringen (Stofftilningen); denne kan let drives saa vidt, at den er ledsaget af Tab, og dog i den første Tid have en større Frugtbarhed til Folge. Naar de tre Fjerdele af en Portion Gjødning ere fuldkomment ved Gjøringen omdannede til assi-

milteerbare Næringsstoffer, medens een Fjerdedel gaar tabt, saa vilde de tiloversblevne tre Fjerdedele naturligvis dog i den første Tid give en større Virkning end et lige saa stort Kvantum Gjødning, hvoraf Intet er gaaet tabt, men hvoraf kun een Fjerdedel eller tre Ottendedele ere omdannede (udgjærede). Men senerehen vil den Sidste give en større Eftervirkning.

Den fuldkomne Blanding af Gjødningen med Agerjorden opnaaes naar hin opløses og udværes i Vand og i denne Tilstand hældes ensformigt ud over Jorden. Denne Methode anvendes nu kun i meget ringe Udstrækning; dog kan den vist for mange Lokalteter bruges med Fordel, og isærdeleshed der, hvor den flydende Gjødning kan tilføres Marken igennem Rørløbninger. Først ved sammenlignende Vegetationsforsøg over Virkningen af den i fast og den i flydende Tilstand (udværet i Vand) anvendte Gjødning vilde Anvendeligheden af den her omhandlede Methode kunne afgjøres.

Om Staldgjødningen ved at ligge i længere Tid paa Overfladen af en Ager lider Tab eller ikke, er et Spørgsmaal, med hvis Besvarelse de opmærksomme Landmænd allerede meget længe have beskæftiget sig. Deres Jagttagelser give næsten overensstemmende det Resultat, at der intet Tab lides. Fra nogle Kemikers Side er dette dog i den nyere Tid blevet modsagt, fordi den for Luften udsatte Gjødning efter deres Mening nødvendigvis maa miste en Del af sin Ammoniak.

Den friske Gjødning indeholder kun meget ringe Mængder af færdigdannet Ammoniak. Bringes Gjødningen strax paa Ageren og udværes jævnt, saa tørrer den hurtigt, kan derfor ikke komme i Gjæring og altsaa ingen Ammoniak danne. Den i Stalden eller i Møgkunken paa fornødt Maade opbevarede Gjødning indeholder vel i sin nogenlunde gjærede og omdannede Tilstand Ammoniak i større Mængde, end den friske, dog Ammoniakken er her, som vi tidligere have seet, ikke fri og flygtig, men bunden. Bliver denne Gjødning udbredt paa Marken og udsat for Luften, saa kan den heller ingen Ammoniak miste, saalænge den holder sig i samme Tilstand. Og det kommer derfor an paa, om den under saadanne Omstændigheder strider frem i sin Gjæring eller ikke. Gjæringen maa være meget hindret derved, at dens to Hovedbevirksomheder, Varme og Fugtighed, her ikke i tilstrækkelig Grad findes forenede. Dagens Hede har en Udtørring tilfølgende, og Nattebuggen samt Regnen sænke Temperaturen saavel direkte som indirekte ved deres senere Vortdunstning. Regnen stiller desuden de opløselige og letflydende Dele ned i Jorden. Bestingelserne for Forraadningen findes i Virkeligheden kun for de nederste paa Jorden hvilende Dele af Gjødningen. Disse holde sig fugtige formedelst Bedækningen og Beskyttelsen imod Sol og Vind; men de samme Forhold, som her forhindre Vandets Vortdunstning, vanskeliggjøre ogsaa Vortflugten for Ammoniakken, som desforuden med større eller mindre Kraft tilbageholdes af

Jordbundens og Gjødningens jordagtige og humusagtige Bestanddele.

Et betydeligt Tab af Ammoniak kan derfor kun finde Sted under meget ugunstige Forhold, nemlig under saadanne, som afværende stærkt befordre Gjæringen og begunstige Vortdunstningen. Hvorledes vedvarende varmt og tørt Veir skulde virke skadeligt (en meget almindelig Tro), indsees ikke. Den færdigdannede frie og kulsure Ammoniak er meget flygtig og vilde allerede inden 24 Timer efter Gjødningens Udbredelse være gaaet over i Luften; den vilde altsaa gaa tabt, selv der, hvor Gjødningen snart pløies ned. (At pløie Gjødningen ned lige strax efter dens Paaførelse og Udbredelse, er en Fordring, som lettere kan stilles end udføres.) Men som sagt, Kvantiteten af flygtig Ammoniak er kun ringe, saavel i den friske, som i den under hensigtsmæssige Forhold gjærede Gjødning. Ved Gjødningens Udbredelse paa Marken vil man selv i et for Vortdunstningen særdeles gunstigt Veir aldrig mærke nogen Ammoniakflugt.

Om Faren for Tab, hvor der overhovedet kan frygtes for et saadant, er større ved en meget gjæret end ved en frisk Gjødning, er et Spørgsmaal, som man i første Dieblik er tilbøielig til ubetinget at besvare med ja, men som ved nærmere Prøvelse enten maa lades uafgjort eller endog besvares med nei. Naar den friske Gjødning gaar i Gjæring i fri Luft, saa træffer Gjæringen kun de kvælstofholdige Forbindelser, og fremfor alle Urinens Urinstof; en samtidig Hensmuldning, en Humusdannelse, saaledes som den foregaar i Møggruben, finder ikke Sted, og den dannede Ammoniak bliver derfor ikke bunden. Naar Urin har staaet en kort Tid i Luften, udsender den allerede en stinkende Ammoniakflugt; i Møggruben, hvor den er ensformigt blandet med de faste Ekstremer og Stroelsen, vil selv efter længere Tids Forløb ingen saadan Lugt mærkes. Den allerede i Møggruben henmuldne Gjødning forholder sig i den frie Luft ganske anderledes; Urinstoffet og de øvrige let omdannelige kvælstofholdige Forbindelser ere allerede dekomponerede, og deres Stoffiltningsprodukter ensformigt blandede med den store Mængde af de tillige dannede humusagtige Substanter. At der iøvrigt fra en meget stærkt gjæret Gjødning, navnlig naar denne kun er blandet med en ringe Mængde Stroelse, ved Udbredelsen maa tabes endel (under disse Omstændigheder virkelig tilstedeværende) kulsur Ammoniak, behøver vel neppe endnu at omtales.

Hvor mærkeligt Vegetationen paavirkes ved Tilførelsen af endog kun en ringe Mængde Ammoniak, er almindeligt bekendt. Naar Planternes Vart paa den Glade, over hvilken Gjødningen i længere Tid har ligget udbredt, ikke er forskjellig fra Vegetationen paa den tilgrændsende Jord, paa hvilken Gjødningen snart efter Udbredelsen blev pløiet ned, saa skulde man derfor tro, at netop ved denne Jagttagelse var det bedste Bevis leveret for, at der ingen Ammoniak bortflyede fra den for Luften udsatte Gjødning. Hyy-

pig har man endog faaet en bedre Høst ved at lade Gjødningen ligge ovenpaa, end ved strax at bringe den ned. Men ved disse Jagttagelser kan man lide en Skuffelse, paa hvilken vi her strax vilde fæste Opmærksomheden. I den Tid, Gjødningen ligger udbredt paa Jordens Overflade, indvirker den ved Bedækning og Skygning paa Bestaffenheden af den derunder liggende Agerjord: den befordrer dennes Stofftilning, hvilken allerede tydeligt viser sig ved at Jorden bliver løsere. Ved Stofftilningen dannes der, som bekjendt, af Jordbundens uorganiske og organiske Bestanddele opløselige Næringsmidler, og iblandt disse ogsaa visse Kvantiteter af Ammoniak. Derfor, om der endogfaa bortflyr endel Ammoniak fra den paa Agerens Overflade liggende Gjødning, saa kan dette Tab rigeligt erstattes af Jordens Gjødningsskapital ved den befordrede Stofftilning. Regnes dertil endnu Jordens mekaniske Løsning, saa maa man tilføje, at det vilde være overilet, om man uden videre af de gunstige Resultater, som ere opnaaede ved at lade Gjødningen ligge ovenpaa, vilde slutte, at denne bedre konserveredes, eller om man deraf vilde bevise, at der ingen Ammoniak bortflyede. For at komme til mere Klarhed i disse Forhold vil det være nødvendigt, ikke blot at lægge Mærke til Væerten af den Frugt, som følger umiddelbart paa Gjødningen, men ogsaa nøie at agte paa Udbyttet af alle de følgende Afgrøder under hele Rotationen (Omlobet, Frugtrækken).

I nogle Egne er det Brug at gjøde Kloverstubbene efter Høstningen af den første Slet; herved har man naturligvis fornemlig isinde at opnaa en yppig Efterhøst. Under Kloveren's Skygge kan Gjødningen umuligt undgaa den fremstridende Gjæring, og det er da et Spørgsmaal, om Bladdækket tilstrækkeligt hindrer den friblevende Ammoniafs Opflugt, eller om den i Luften overgaaede Del strax optages og assimileres af Kloverplanterne. Ved Kloveren's Yppighed befordres i høi Grad dens gunstige Virkning paa Jordbundens Bestaffenhed og paa Efterfrugten, hvilken Virkning under de foreliggende Forhold endnu særdeles forøges ved Gjødningdækket. At saaledes den paa Kloveren følgende Frugt maa træives langt yppigere, end naar Gjødningen først paaføres og nedpløies efter Høstningen af den anden Kloverslet, er selvindlysende.

Naar Gjødningen skal blive liggende paa Jordens Overflade i længere Tid, saa er dens størstmulige ensformige Udbredelse især nødvendig, da ellers de enkelte Dele i den varme Aars-tid tørre sammen til faste Klumper, som ere vanskelige at adskille.

I større og mindre Hobe bør Gjødningen under alle Omstændigheder ikke blive liggende paa Marken, fordi disse stærkt begunstige Stofftilningen, og den friblevne Ammoniafs Bortflugt ikke længe kan forhindres. Dækkes Hobene med Jord, saa skrider alligevel Gjæringen raff frem under dette Dække, naar det ikke er meget tæt og uigjennemtrængeligt; men de flygtige Omdannelsesprodukter kunne da tildels tilbageholdes af

Jorddækket. Bedre er det i alt Fald at lægge Gjødningen i tyndere Lag afverlende med Jord. (Fortsættels.)

Indlandet.

Christianias Kommune har nylig affluttet et Laan med norddeutsche Bank i Hamburg paa 150,000 Spd. med 5 pCt. Rente, 3 pCt. Provision og paa 40 Aars Afbetaling. Laanet skal især anvendes til Anbringelsen af et nyt Vandværk.

— Fabrikeier Halvor Schou og Expeditions-Sekretær i Finants- og Told-Departementet Heltesen ere afreiste til Udlandet for at afflutte Statslaanet.

— Akershus Amtsforsamling tilendebragte sine Forhandlinger den 18de d. M. De fattede Beslutninger vare: 1) Til en Bælebros over Bormsund bevilges 5100 Spd., imod at Næs Kommune bidrager 1687½ Spd. 2) Der antages en Amtsingeniør med en Løn af 600 Spd. af Amtskommunen og mod at han erholder 300 Spd. af det almindelige Veifond. Han skal tillige være Veisjefter i Akker, Aker og Romerike. Til denne Post antages Civil-Ingeniør H. A. Wetlesen. 3) Ligesom i forrige Aar skal der udlignes 9 Spd. paa Skyldbaleren. Et Forslag af Salomonson om at der til Forbedring af duelige og veltjente Skolelærere bevilges 600 Spd. blev vel antaget med 10½ mod 8½ St.; men maa igjen optages af næste Amtsforsamlingssamøde, da Forslaget ikke fik kvalificeret Pluralitet. I Anledning af, at Sagfører Salomonson havde talt mod Amtets Landhusboldnings-Selskab, blev det med 14 mod 7 St. efter et Forslag fra Stabel erkjendt, at Selskabet virkede for Amtets vigtigste økonomiske Interesser.

— Efter Forslag fra Kand. Gilert Sundt blev ifjor stiftet en Forening af Fabrikarbeidere, for at skaffe sig Kundskab i Fysik. Fire af disse bleve for nogle Dage siden examinerede paa den Biermannske Skole i Dvervær af Bergmester Seve, Fabrikeier Dlus Røll og en stor Del Fabrikeiere, Arbeidere m. Fl. En af Examinanderne fik i Karakter Udmerket godt; to Meget godt og en Godt. Derefter nedfattes en Komitè for at tilveiebringe det nødvendige Antal Lærlinge for et nyt Kursus, samt Lokale og Pengemidler.

— En hel Del fælle Dttefillinger fra 1797 ere indleverede paa Politikammeret og skulle være fundne en Aften under Kjøldergulvet paa en Brandtomt i Dronningens Gade. Finderen skal have udgivet nogle af disse Penge.

Hedemarkens Amtsforsamling har blandt andet besluttet 1) Forhøielse af Betalingen for Lokale til Maanedstingene (indtil 3 Spd. 24 h. daglig); 2) Til Fuldførelse af Veien mellem Elverum og Trysil er bevilget 3000 Spd.; 3) Til Istandbringelse af en hensigtsmæssig Kjøvevei fra Storshøens nordligste Dampskibsankløbsted til Hovedveien gennem Dikedalen bevilges 250 Spd.; 4) Til Betæfningen bevilges 10,941 Spd. 69 h.; 5) Til adskillige Undersøgelser etc. angaaende Omorganisation af Fængelsvæsenet valget en Komitè af 4 Med-

lemmer: Foged Østedaal, Sørenskriver Hansten, Ole Bjørneby (hver med 19 St.), Chr. Arneberg (med 17 St.).

Jarlsbergs og Laurviks Amtsforsandskab (fra 15de til 18de Juni) besluttede blandt andet: 1) Til Lønsforbedring i Aaret 1858 for Lærerne ved de faste Skoler, samt ved Dngangsskolerne i Jarlsberg og Laurviks Amts Landdistrikt, uden at noget HenSyn tages til de deri værende Ladesteder, bevilges 400 Spd., som fordeles imellem de forskjellige Præstegældskommuner efter Antallet af Skolelærerne i ethvert Distrikt; 2) besluttedes, at der i Jarlsberg og Laurviks Amts Fængselsdistrikt skal være 3 Distriktfængsler (1 i Sem, 1 i Sande og 1 i eller ved Laurvik), hvorhos Amtet anmodes om til næste Amtsforsandskab at indgive Forslag om Fængselsvæsenets fuldstændige Ordning, overensstemmende med Lov af 3die Oktober 1857.

Sarpsborg. Arrestanterne Anton Nielsen og Olaus Andersen ere den 2den d. M. blevne satte under Tiltale for at have gjort sig skyldige i Mordbrand og Hans Erikson for at have deltaget i Samarraad om Sværkættelse af bemeldte Forbrydelse.

— Ratten til den 19de opdagedes atter en Ilds-paasættelse i Sarpsborg. En i et ubenyttet Vageri i en Baggaard henlagt Sæl med Høvelsflis var ved Opdagelsen halvt opbrændt og luede. En svensk Mursvend er arresteret som mistant.

— I Knatterødskoven i Varteij udbrod d. 13de d. M. Ild, som udbredte sig hurtigt i den temmelig stærke Vind; men ved de tillidende Naboers Hjælp blev Ilden snart slukket. Ilden opkom derved, at man i den tilgrændsende Knatterødsmose vilde forsøge om den flaaakkede Mose vilde brænde, hvorfor nogle Teiger deraf antændtes. Under Antændelsen var Veiret stille, og man ansaa den paasatte Ild alle-rede slukket, da en pludselig opkommen Søndevind forplantede Ilden til den nærliggende Knatterødaas.

Skien. Den 9de d. M. forsvandt ved Mid-dagstid et lidet 4 Aars gammelt Drengbarn uden- for Forældrenes Hus i Follstad i Skien, uden at det siden er kommen igjen. Derimod har man erfa-ret, at en Kone samme Dag og kort efterat Barnet forsvandt, skal have baaret et 3—4 Aars gammelt Drengbarn, der streg forskrækkeligt, igjennem Byen. Det var, ligesom det forsvundne, klædt i mørk Bluse med røde Strømper og Støvler paa Benene. Da man spurgte, hvorfor Barnet streg saa stærkt, svarede Konen, at Barnet vilde til Faderen. Man antager derfor, at en Taterkvinde har stjaalet Barnet.

Stavanger Amtsforsandskab bevilgede Intet til Forbedring af velkjente Almue-skolelæreres Løn.

Christiansund. Et ved Sandvør paa Smø-len i Januar d. A. inddrevet Fartøi, som i d. M. er bleven solgt, skal være tydelige Spor af at være bleven plyndret.

Udlandet.

Sverige. Envoye ved det kejserlige Hof, Fri-herre G. M. Adelswård er udnævnt til Gesandt i Paris.

— Hertugen af Nassau, Prindsesse Sofies Bro-der og Grevinde Thella af Solms-Laubach, som er beivogret med Prindsessen, samt Grevindens Far-broder, Greve af Solms-Laubach, ere komne i Besøg til Stockholm. Hertugen af Nassau skalde reise med Kronprinds-Regenten til Arevalla.

— Den 17de og 18de ankom Flaaden til Elfsborg og Gøtheborg med Arme-Afdelingerne. Alt var vel inden Børde. Dampskibe bragte Tropperne fra de ved Elfsborg liggende Delogsfartøier til Gøtheborg. Derfra befordredes de paa Jernbane til Wärgårda. Artilleriet og Kavalleriet vare s. D. Kl. 9¹/₄ Morgen indrykkede i Wenersborg, hvis Indvaanere gave en Frokost for samtlige Officerer, Underofficerer og Mandskaber.

Danmark. Ifølge Efterretninger fra Wien har den østerrigiske Legation i Kjøbenhavn indberet-tet til sit Hof, at den danske Regjering ikke vil gjøre flere Estergivelser (Concessjoner) til det tydske Forbund.

— I denne Tid foregaa Valgene i Danmark til Folkethinget. De Liberale have ved disse lidt Nes-derlag i Kjøbenhavn.

— Den danske Armes Dvergeneral i Felttoget 1849, Geitherren ved Fredericia, Generallojtnant Wü-low, døde den 16de d. M. paa Slottet Sandberg i Sundved.

Tydskland. En Ildbrand i Danzig fra 19—20de d. M. har ødelagt 55 Bygninger. Man anslaar Staden til en Million.

England. I Overhuset spurgte (den 15de d. M.) Lord Brougham om Regjeringen, ligesom for Tingenes Stilling i Europa og Englands For-hold til samme, træffe Foranstaltninger til at fikke Flaadens Bemanding. Lord Malmesbury besaaede dette med den Bemærkning, at Sagen for nærvæ-rende Tid forhandles i Detail i en Special-Komite.

— I Overhusets Møde den 17de meddelte Lord Malmesbury, at de brittiske Admiraler, som forte Dverbefalingen i den østindiske Flaadestation, havde faaet Ordre til, hverken at anholde eller vifttere ame-rikanke Skibe. Man venter, at de forenede nord-amerikanske Stater ville medvirke til Dannelsen af et Søpoliti, som kunde forhindre Slavekibene fra at helse de amerikanske Staters Flag. Spanien er paa det Bestemteste bleven formantet til at holde Traktaterne, saaledes, at hvis den vedblev at bryde Traktaterne, angaaende Slavehandelens Ophævelse, vilde England unddrage det sin videre Understøttelse mod Nord-Amerikas Hensigter med Kuba. I Underhuset indbragte Regjeringen s. D. en paa de 5 allerede diskuterede Resolitioner grundlagte østindisk Bill, hvilken blev læst første Gang.

— I Underhuset den 18de erklærede Understats-sekretæren, Fitzgeral, at Regjeringen er tilfreds med Lord Elgins Rejse til det nordlige China for at aabne en direkte Forbindelse med Høffet i Peking.

— William Rusself, Times dygtige Korrespon-dent, er i Ostindien bleven truffet af et Solskik og ligger farlig syg.

— Dronning Victoria har nylig besøgt Birming-ham og blev intetsteds mere hjerteligt og begejstret modtagen end der. Ingen af Englands Herklere skal forhen have været i denne Stad.

— Kongen af Belgien, Hertugen og Hertuginde

af Brabant, samt Hertugen af Flandern ankom til London om Aftenen den 17de d. M.

— Som Svar paa Monitørens Nægtelse af overordentlige franske Rustninger, indeholdt Times nylig en Artikel, hvori Bladet vedbliver at forstikke om Nødtigheden af dets Paastande og siger tilsidst: Vi paaftaa ikke, at noget Angreb tilsigtes mod os; vore Efterretninger gaa ikke saa langt; men vi ere overbeviste om, at hvis et saadant Projekt eksisterede, vilde Monitøren paa det Bestemteste og Formeligste nægte det lige til den Dag, da det udførtes.

Frankrig. Indenrigsministeren, General Espinasse, hvis Strengthed og Hensynsløshed har forbittret den offentlige Mening saameget imod ham, har nu endelig faaet Afsted som Minister og er bleven Senator. Præsidenten for den keiserlige Domstol, Delangle, er bleven hans Eftermand. Dette har gjort et gunstigt Indtryk i Paris.

— Valgene paa General- og Arrondissementsraader ere dog næsten overalt udfaldne gunstigt for Regjeringen. Men Deltagelsen i Valgene var i det Hele taget meget ringe.

— Indep. belge fortalte for nogen Tid siden, at det franske Kabinet skulde have formænet den danske Regjering til Estergiveness mod de tydske Fordringer, da en Stigen af Forviklingerne i det tydske-danske Spørgsmaal let kunde antage en almindelig europæisk Karakter. Dette Nygte bliver, ifølge en Korrespondent fra Berlin til Børsenhalle, erklæret for ubegrundet.

— Præsakterne i Bretagnes Departement ere bleven beordrede til Paris for at modtage de fornødne Instruktioner i anledning af at Keiser Napoleon i den første Halvdel af August tænker at besøge Bretagne.

— Den 14de d. M. fandt det 5te Møde og den 18de det 6te Sted i Konferentsen om Donau-Fyrstendømmernes Organisation.

— Konstitutionel tilbageviser med megen Kraft som faldte de Beskyldninger, som i det engelske Overhuses Forhandlinger ere forekomne, med Hensyn til Negerhandelen og siger, at Lørdene langt for skulde vise en filantropisk Indignation for Grusomhederne i Indien. De franske Koloniers Stilling er fortræffelig og især laugt at foretrække for Irlandsernes, som, drevne af Sult, udvandre til Amerika.

— Frankrig og England skulde have til Hensigt at gjere en Expedition mod de vilde Beboere paa Madagascars Vestkyst, af hvilke engelske og franske Solsolk ere bleven myrdede.

— De protestantiske og reformerte Kirkers Geistlige i Paris protestere mod de Forsølgelser, som Katholikerne maa lide i Sverige. I Navn af alle Protestanter i Frankrig og hele Verden, vise de alle Bødseligheder tilbage, hvilke indeholde et aabenbart Angreb paa den Enkeltes Samvittigheds-Rettigheder.

Imellem Rusland og Preussien er truffen den Overenskomst, at Jernbane-Forbindingen imellem Konigsberg og St. Petersburg skal istandbringes før Udløbet af 1860.

Tyrkiet. I Konstantinopel har en Jildebrand odelagt 150 Huse.

Afien. Ifølge Efterretninger fra Bombay af 19de Mai er Krigen i Kongeriget Auh og i Koshland udartet til en Guerillakamp.

— De af Dyrøerne lidte Nederlag imellem Jhansi og Calpi har bragt Mellem-Indien til Fortvivlelse.

— De af General Hugh Rose befalede Tropper decimeres *) af Sæden. Mange Soldater ere bleven rammede af Solsfil.

Amerika. Et nyt Gulddistrikt er opdaget i det brittiske Nordamerika, ligesoverfor Vancouverøen, og Guldet skal der findes i betydelig Mængde. Klimatet skal være gunstigt og saavel paa Fastlandet som paa Vancouverøen findes store Strækninger af fortrinlig Jord.

— I New-Orleans har der dannet sig en Sikkerheds-Komite til Beskyttelse mod de vedvarende Mordgjerninger. Den har bemægtiget sig Arsenal og Mayoren har paa sin Side opbudt Militien.

*) Hver tiende Mand mistes.

**Dampmaskiner,
Trækmaskiner,
Sækkelsesmaskiner
og mange andre forskjellige Maski-
ner og mange andre Redskaber til-
salgs i Jakobsons Maskinværksted
i Dyre Torvegade.**

Christiania Kornpriser.

In den Landst
Hvede, 3 $\frac{1}{2}$ à 5 $\frac{1}{2}$ Spb. intet solgt.
Rug, 15 $\frac{1}{2}$ à 16 $\frac{1}{2}$.
Byg, 14 $\frac{1}{2}$ à 15 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Udenlandst

Rug østersøst 16 $\frac{1}{2}$ à 16 $\frac{1}{2}$ 6 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 15 $\frac{1}{2}$.
Byg 2radigt 15 $\frac{1}{2}$ à 15 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.
Erter 4 à 5 $\frac{1}{2}$ Spb.
Hvede 4 $\frac{1}{2}$ à 5 Spb. 1 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Christiania Fiskepriser.

Eild, Røsbnd. 5 à 5 $\frac{1}{2}$ Spb. pr. Ld.
Eild, stor Mid. 4 $\frac{3}{4}$ Spb. pr. Ld.
Eild, smaa do. 4 à 4 Spb. 12 $\frac{1}{2}$ pr. Ld.
Eild, stor Christ. 17 $\frac{1}{2}$ pr. Ld.
Eild, smaa do. 3 Spb.
Storset 6 $\frac{1}{2}$ 12pr. Bog.
Midbisset 1 Spb. pr. Bog.
Emaaset 4 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Røbsfisk 7 $\frac{1}{2}$.

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.